

РЕШЕНИЕ

№ 1404

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12214** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на [фирма], с адрес на управление: [населено място], жк Л. 8, ул. 340, № 7 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С591-0458717/05.08.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място]. В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и неправилна и е издадена в противоречие с целта на закона. Инвокирани са доводи затова, че към настоящия момент, нарушението, за което е наложена процесната принудителна административна мярка е отстранено. От друга страна административният орган не се е съобразил с обстоятелството, че видно от свидетелството за регистрация на фискално устройство № 4424227 от 30.06.2020 г. Към свидетелството № 169FS/01.04.2019 г. е издадено допълнение от Председателя на Българския Институт по Метрология, според което ЕСФП за отчитане на оборотите от продажби на течни горива модел О. Сис 2.0-Д-КЛ е изпитана и одобрена да работи с колонка за втечен въглеродороден газ с електронен блок С-100 Д.. Според оспорвания, административният орган немотивирано е посочил, че процесната ПАМ е наложена за защита на важен държавен интерес – коректно и пълно отчитане на приходите от търговците и неотклонение от данъчното облагане. В случая не са изложени конкретни мотиви, затова как е бил засегнат или би могъл да бъде засегнат държавния интерес. Цитирана е и конкретна практика на ВАС, за която се твърди, че е относима

към случая.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият не се представлява. От пълномощника му адвокат Д. са постъпили съображения в писмен вид. Твърди се, че непосредствено след проверката са предприети действия за изпитвания на ЕСФП в реални условия видно от представения протокол. Фискалната памет на ЕСФП е била демонтирана, като в следствие е било издадено ново свидетелства за регистрация на фискално устройство от 07.10.2020 г. от поддържащата фирма Ответникът по оспорването, в лицето на Началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП – С., не се явява. Пълномощникът му, юристконсулт Б. оспорва жалбата и претендира присъждане на разноски.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

За да издаде оспорената заповед административният орган е приел, че на 29.07.2020 г. длъжностни лица при Главна Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съвместно с представители на Българския Институт по Метрология са извършили проверка на търговски обект – бензиностанция и газостанция, находящ се в [населено място], обл. Б. на главен път Е-79, стопанисван от [фирма]. При проверката е установено несъответствие между въведеното в обекта фискално устройство, модел ЕСФП О. СИС 2.0-Д-КЛ и колонка № 0009 с Държавен регистър 4062. Впоследствие е установено, че колонката не е вписана в свидетелството за регистрация на фискалното устройство с № OS010149 и ИН на фискалната памет 58010149.

Според направения от проверяващите извод, [фирма] е извършвало търговска дейност в стопанисвания от него обект – бензиностанция и газостанция в нарушение на чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (наричана за краткост по-надолу само Наредбата), защото една от бензиноколонките с № 0009 не е била включена в свидетелството за регистрация на фискалното устройство.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че [фирма] е използвало фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС .

Със заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на представител на дружеството на 23.09.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 07.10.2020 г. (вх. № 1354-389), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в

административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че видно от събраните по преписката доказателства към момента на проверката в търговски обект – бензиностанция и газостанция, находящ се в [населено място], обл. Б. на главен път Е-79, стопанисван от [фирма], е действало фискално устройство, модел ЕСФП О. СИС 2.0-Д-КЛ. За същото е било издадено свидетелство за регистрация от 30.06.2020 г., в което е описан модела на устройството, неговия индивидуален номер – OS010149 и индивидуален номер на фискалната памет – 58010149. За устройството е имало издадено свидетелство от Българския институт по метрология № 169FS/01.04.2019 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредбата (посочена в оспорената заповед като нарушена), фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9. Според ал. 1 от Наредбата, фискалните устройства трябва да отговарят на: 1. функционалните изисквания съгласно приложение № 1 и 2. техническите изисквания съгласно приложение № 2.

В двете приложения са описани над 150 (сто и петдесет) технически и функционални изисквания, на които трябва да отговарят фискалните устройства. В оспорената заповед не е посочено, точно на кое от тях не е отговаряло фискалното устройство в стопанисвания от [фирма] търговски обект.

Констатираният пропуск на практика лишава от мотиви оспорения акт. Това е така, защото наличието на фактическите обстоятелства, е предпоставка, даваща възможност на държавния орган да упражни своите законови правомощия чрез властническо волеизявление. Административният акт, следва да отговаря на отговаря на изискванията, очертаващи законовия му статут. Тези изисквания са регламентирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като неизпълнението им съставлява основание за отмяната му. В разглеждания случай не е спазено общото изискване за излагане на точни и ясни мотиви, чрез описание на всички факти, относими към случая. Съгласно императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, актът следва да съдържа фактическите основания за издаването му. Това са конкретните факти, въз основа на които административният орган упражнява предоставената му компетентност. На базата на изложените в акта мотиви ще се извърши съдебната проверка за законосъобразността му. Нарушеното изискване за

форма на акта е абсолютно основание за отмяната му, защото предполага липса на юридически факт, който да породи упражненото от органа публично субективно право.

Допълнителен аргумент за наличие на основания за отмяна на процесната заповед се откриват в разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. За налагане на предвидената в закона принудителната административна мярка е необходимо да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1. използване на фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и 2. същите не са одобрени от Българския институт по метрология.

В разглеждания казус е безспорно, че използваното от [фирма] е било от одобрен тип, съгласно цитираното по-горе свидетелство за регистрация и за същото е имало издадено свидетелство от Българския институт по метрология. В оспорената заповед не са изложени фактически обстоятелства, че устройството е функционирало в нарушение на техническите и функционални изисквания на чл. 8, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Наредбата.

Основание за налагането на процесната ПАМ е единствено обстоятелството, че една от бензиноколонките не е била вписана в удостоверението за регистрация на фискалното устройство. Нито в ЗДДС, нито в Наредбата, нито в някой друг закон или подзаконен нормативен акт не е налично такова изискване. Дори и такова да съществува то не е основание за налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, защото тази мярка е свързана единствено с използване на фискално устройство от неодобрен тип и неодобрени от Българския институт по метрология, какъвто разглеждания казус не е.

В оспорената заповед не е посочено, че колонката с № 0009 и държавен регистър 4062 не е била свързана изобщо с фискалното устройство. Това означава, че осъществяваните чрез нея продажби на горива са били надлежно отчитани от фискалното устройство, а невписването ѝ в свидетелството за регистрация, по никакъв начин не може да застраши обществените отношения, свързани със защитата на приходите в държавния бюджет.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при нарушение на предвидената в закона форма, касаеща излагането на точни и ясни мотиви и при несъответствие с материално-правните разпоредби, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място] за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С591-0458717/05.08.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА Националната Агенция за приходите да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 50 (петдесет) лева, представляваща

внесена държавна такса за разглеждане на административно дело № 12214 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.